

ΕΤΟΣ 53ον

10 Ἀπριλίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (2706)

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ

«...έν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν»

Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Θεός προκειμένου νά πείσει τόν Ἄβραάμ ὅτι τά ἱδῆγια Του εἶναι ἀληθινά, κατέφυγε στόν ὄρκο. Ἐπιβεβαίωσε τήν ἐπαγγελία του «διά δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι τόν Θεόν» (Ἐβρ. 6, 18), δηλ. μέ δύο ἀμετάθετα πράγματα γιά τά ὁποῖα εἶναι ἀδύνατο νά δειχθεῖ ὁ Θεός ψεύτης. Βλέπουμε λοιπόν ὅτι ὁ Θεός χρησιμοποίησε τόν ὄρκο γιά νά ἀποδείξει τήν ἀλήθεια. Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ ὄρκος ἦταν σημάδι τῆς ἀληθείας καί ἀντίθετο τοῦ ψεύδους. Ἔσ δοῦμε σήμερα τήν ἀμαρτία τοῦ ψεύδους.

Τό ἀμάρτημα τοῦ ψεύδους

Τό ψεῦδος ἴνεο οἱ Πατέρες εἶναι γέννημα τῆς πολυλογίας καί τῆς εὐτραπείας. «Ψεῦδος ἐστίν ἀγάπης ἀφανισμός», γράφει ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Εἶναι ἕνα ἄσφατο πάθος πού ὀδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους σέ πολλὰ κακά καί διαιρεῖ τήν ψυχή. Ἡ ἀλήθεια δυναμώνει τήν ψυχή, ἐνώ ἀντίθετα τό ψεῦδος τῆς φέρνει μιά καχεξία. Τό ψέμα εἶναι συνδεδεμένο μέ τήν πλάνη, μέ τή συκοφαντία καί τήν ὑποκρισία. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς λέγει πῶς «ἀπολεῖ δέ Κύριος πάντας τοὺς λαλοῦντας τό ψεῦδος» (Ψαλ. 5, 7). Ὑπάρχουν τρεῖς γενικοί τρόποι γιά νά ἴεμε ψέματα καί νά εἴμαστε ψευδόμενοι, γράφει ὁ ἀββᾶς Δωρόθεος.

Εἶδη τοῦ ψεύδους

α. Ὁ πρῶτος τρόπος εἶναι νά ψεύδεται κάποιος κατά διάνοια. Χαρακτηριστικό αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι ἡ ὑπόνοια καί ἡ καχυποψία. Αὐτός πού ἔχει καχυποψίες, ἐάν δεῖ κάποιον νά ὀμιλεῖ μέ ἕναν ἄλλον, ὑποπτεύεται πῶς μιλοῦν γι' αὐτόν. Ἐάν διακόψουν τήν ὀμιλία, ὑποψιάζεται πῶς διέκοψαν γι' αὐτόν. Ἡ καχυποψία πού εἶναι μιά μορφή ψεύδους, κάνει τόν ἀνθρώπο νά μή λέγει τίποτε τό ἀληθινό, ἀλλὰ νά κατασκευάζει ὄλο ὑποθέσεις. Τά ἀποτελέσματα τῆς περιπτώσεως αὐτῆς εἶναι περιέργειες, καταλαλιές, κρυφακούσματα, τό μάλωμα καί ἡ κατάκριση.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. γ' 13–20)

Ἡ παράκληση τῆς ἐλπίδος

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσώτερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρὸδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελεχισεδέκ ἀρχιερέως γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

β. Ὁ δεῦτερος τρόπος εἶναι νὰ ψευδόμεστε μὲ τὸ λόγον. Ἕνας πού εἶναι ψεύτης στὰ λόγια, προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τίς ἁμαρτίες του, τὰ πάθη του ἢ προσπαθεῖ νὰ πετύχει τὸ σκοπὸ του μὲ ψέματα. Τροποποιεῖ τίς κατηγορίες εἰς βάρος του μὲ ψέματα. Λέγει ψέματα, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ ἐπιθυμίες του. Ψεύδεται γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσῃ, νὰ ἀποφύγῃ πολλὰ καταστάσεις ἢ γιὰ νὰ κερδίσῃ χρήματα καὶ ἀγαθὰ. Αὐτὸς πού λέγει ψέματα στὰ λόγια του, φτάνει στὸ σημεῖο, νὰ μὴν τὸν πιστεύουν οἱ ἄλλοι, ἔστω κι ἂν λέγῃ ἀλήθεια.

γ. Ὁ τρίτος τρόπος σχετίζεται μ' αὐτὸν πού ψεύδεται μὲ τὸ βίον του. Ἡ πραγματικὴ ζωὴ πού κάνει εἶναι ἄλλη κι ἄλλη φαίνεται. Εἶναι ἄσωτος, ἀλλὰ ἐμφανίζεται ἐγκρατὴς. Εἶναι πλεονέκτης καὶ ἐμφανίζεται ἐλεήμονας καὶ μιλᾷ μὲ θέρμη γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη. Εἶναι ὑπερήφανος καὶ θαυμάζει τὴν ταπεινοφροσύνη. Προβάλλει τὴν ἀρετὴ εἴτε γιὰ νὰ σκεπάσῃ τὸν ἑαυτὸ του εἴτε γιὰ νὰ τὸν θαυμάσουν οἱ ἄλλοι. «Οὗτος οὐκ ἔστιν ἀπλοῦς ἄνθρωπος, ἀλλὰ διπλοῦς». Εἶναι διπρόσωπος. Ἡ κατάστασις τῆς ὑποκρισίας συνδέεται στενὰ μὲ τὸ ψεῦδος καὶ μάλιστα μερικές φορές ἢ ὑποκρισία καὶ τὸ ψεῦδος ταυτίζονται.

Τὸ ψεῦδος εἶναι ἓνα πάθος ὅλων μας

Τὸ πάθος τοῦ ψεύδους μᾶς ἔχει ὅλους ἀκουμπήσει. Ἄλλος ψεύδεται γιὰ τὰ συμφέροντά του, ἄλλος γιὰ τὴν καλοπέρασή του, ἄλλος γιὰ τὴ φιληδονία του, ἄλλος γιὰ νὰ προξενήσῃ γέλιο καὶ εὐτραπέλια, ἄλλος γιὰ νὰ ἐπιβουλεύθῃ τὸν ἀδελφὸ του καὶ νὰ τὸν κακοποιήσῃ. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ πεί κάποιος ψέματα. Μπορεῖ νὰ ἔλεμε ἓνα σωρὸ λόγια πού μέσα σ' αὐτὰ κρύβεται μὲ ἐπιμέλεια τὸ ψέμα, στὸ τέλος ὅμως δέν γίνεται τίποτε. Τὸ ψέμα ὅπως μὲ εὐκολία θριαμβεῖ, ἔτσι καὶ μὲ εὐκολία καταρρέει. Πολλὰς φορές ἔλεμε ψέματα γιὰ νὰ ἐπικρατήσουμε, ἀλλὰ στὸ τέλος τὰ ἴδια μας τὰ ψέματα μᾶς ἐκθέτουν καὶ μᾶς ρεζιλεύουν. Κατὰ κα-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεός ἔδωκε ὑπόσχεσιν εἰς τόν Ἀβραάμ, ὠρκίσθηκε εἰς τόν ἑαυτόν του, ἀφοῦ δέν εἶχε ἄλλον μεγαλύτερον εἰς τόν ὅποιον νά ὀρκισθῆ, καί εἶπε, Ἀλήθεια, θά σέ ὑπερευλογήσω καί θά σέ ὑπερπληθύνω, καί ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, μέ τήν ὑπομονήν του, ἔλαβε τήν ὑπόσχεσιν. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται εἰς κάποιον πού εἶναι μεγαλύτερος καί ὁ ὄρκος θέτει δι' αὐτούς τέρμα εἰς κάθε ἀμφισβήτησιν καί δίνει ἐπιβεβαίωσιν. Ἔτσι καί ὅταν ὁ Θεός ἤθελε νά δείξῃ σαφέστερα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως τό ἀμετάβλητον τῆς ἀποφάσεώς του, τήν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκον, ὥστε, διά δύο πραγμάτων ἀμεταβλήτων **διά τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδειχθῆ ὁ Θεός ψεύτης**, ἐμεῖς, πού κατεφύγαμεν εἰς αὐτόν, νά ἔχωμεν μεγάλην ἐνθάρρυνσιν νά κρατήσωμεν σφιχτά τήν ἐλπίδα πού εἶναι ἐνώπιόν μας. Τήν ἐλπίδα αὐτήν τήν ἔχομεν σάν ἄγκυραν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ καί βεβαίαν, ἡ ὁποία μπαίνει μέσα, πίσω ἀπό τό καταπέτασμα, ὅπου ἐμπῆκε πρόδρομος πρός χάριν μας ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχιερεὺς αἰώνιος κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νόνα, ὅσοι ἤεμε ψέματα, ἀποδίδουμε στοὺς ἄλλους τὰ ἐλαττώματα τὰ δικά μας, ὅπως ἀκριβῶς κάνουν καί οἱ ἀνήθικες γυναῖκες πού κατηγοροῦν τίς τίμιες, ἀπό φόβο μὴν τυχόν μιλήσουν.

Ἐπίσης φοβερὴ κατάστασις εἶναι καί ἡ καχυποψία. Ὅποιος ἔχει ὑπόνοιες καί καχυποψία βασανίζει τοὺς ἄλλους. Ἐνας σύζυγος πού ὑποψιάζεται τὴ σύντροφό του τὴ βασανίζει, τὴ βρίζει, τὴν ἐξουθενώνει καί τὴν κακοποιεῖ. Συμβαίνουν ὅλα αὐτὰ, γιατί στό μυαλό του ἔχει πλάσει ψευδεῖς εἰκόνες ἡ ἔχει καταλήξει σέ ψευδῆ συμπεράσματα.

Ἀκόμη ὑπάρχει κι ὁ μυθομανῆς. Λέγει ψέματα χωρὶς νά ἐξυπηρετοῦν τίποτε. Νομίζει πὼς τὸν καταδιώκουν, προφυλάσσεται ἀπὸ ἄλλους χωρὶς λόγο κ.ἄ. Ὁ μυθομανῆς μπορεῖ νά προκαλέσει στοὺς ἄλλους ἄσχημες καταστάσεις καί ἐνδέχεται ἐξαιτίας του νά ἀποδίδονται σέ ἄνθρώπους ἀθώους κατηγορίες ἐντελῶς ἀνυπόστατες καί μὴ πραγματικές. Ἡ μυθομανία εἶναι ἓνα εἶδος διαστροφῆς.

Αὐτὸ τό φοβερῶτατο πάθος, τό ὁποῖο δέ θεωροῦμε σπουδαῖο, ἀφοῦ μάλιστα βρίσκουμε καί δικαιολογίες πὼς τάχα ἤεμε ψέματα γιὰ καλὸ, γιὰ νά προστατεύσουμε τοὺς ἄλλους, γιὰ νά σώσουμε μίαν οἰκογένεια, γιὰ νά προλάβουμε τυχόν μεγαλύτερες καταστροφές, ὀφείλομε νά τό πολημήσουμε. Ὅσοι συνθησάμε νά ἤεμε ψέματα, δέ σεβόμαστε οὔτε τὸν ἑαυτό μας οὔτε τοὺς ἄλλους καί πολλοὶ φορὲς τό πάθος μας μᾶς ἐκθέτει στὰ μάτια τῶν ἄλλων, ἀλλῆλα προπαντός μᾶς στερεῖ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

10 Ἀπριλίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ἐν ἧ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος»,
Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Πομπηίου, Μαξίμου καὶ ἐτέρων 36 μαρτ. († γ΄ αι.), Ἀλεξάνδρου καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ Ἰρηγορίου Ε΄ ἱερομάρτυρος.

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ς΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ἀπριλίου, Ε΄ Τῶν Νηστειῶν.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΡΙΩΔΙΟΥ, τόμοι Α΄ καὶ Β΄, τοῦ Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου.
Πρόκειται γιὰ μιὰ σειρά γραπτῶν ἐποικοδομητικῶν κηρυγμάτων πού ἐμβαθύνουν
στά μεγάλα καὶ ὑψηλά νοήματα τῆς κατασκευτικότερης περιόδου τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ μας ἔτους. Πολύτιμο βοήθημα γιὰ τοὺς ἱεροκίρυκες καὶ κάθε
χριστιανό.

ΑΔΑΜΙΑΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ (Σχόλια στὸν Μεγάλο Κανόνα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρή-
της), τοῦ Μητροπ. Ν. Σμύρνης Συμεῶν. Ἕνα ὑπέροχο βιβλίον πού βοηθᾷ τὸν
ἀναγνώστη σέ μιὰ βαθύτερη, προσωπικὴ βίωση τοῦ συγκλονιστικοῦ ἕμνου
τῆς Μετανοίας (Β΄ ἔκδοση).

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ (κείμενο καὶ ἐρμηνεία), τοῦ Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδω-
ροπούλου (†), σέ εὐχρηστο σχῆμα γιὰ τὴν εὐκολότερη συμμετοχὴ τῶν πιστῶν
στὶς ἀκολουθίες τῆς Μ. Ἐβδομάδος.

ΦΥΣΙΣΤΩΣ ΑΛΓΗΔΩΝ, τοῦ Μητροπ. Γουμένισσης Δημητρίου. Ἀξιόλογα κείμε-
να πνευματικῆς οἰκοδομῆς ἀφιερωμένα στά σωτήρια καὶ ζωοποιὰ πάθη τοῦ
Κυρίου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ (50 ἕμνοι). Κείμενο - Μετάφραση - Σχόλια οἰκοδομῆς τοῦ Μη-
τροπ. Θεσσαλονίκης Ἀνθίμου (Β΄ ἔκδοση).

ΠΑΣΧΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΣΧΑ, Ἀνδρέα Θεοδώρου (†), καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν.
Πρόκειται γιὰ ὠραιότατα θεολογικὰ ἐρμηνευτικὰ σχόλια στὸν Κανόνα τῆς
Ἀναστάσεως (Β΄ ἔκδοση).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεγίται ἢ Ἀκολουθία
τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.
2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνημα-
τικό Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προνεγίται ἢ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ
ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>